

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 123/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., bytom K., vo veci porušenia čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky pri nariadovaní o nariadovaní predbežného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. Nc 2007/02, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť M. S. v časti namietajúcej porušenie čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I pri nariadovaní predbežného opatrenia vo veci sp. zn. Nc 2007/02 o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

2. Sťažnosť M. S. v časti namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 a čl. 12 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I pri nariadovaní predbežného opatrenia vo veci sp. zn. 2007/02 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 9. apríla 2002 doručený návrh M. S. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označený ako „Sťažnosť“, ktorým

namietal porušenie čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj zbytočné prietahy vo veci nariadenia predbežného opatrenia Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Nc 2007/02.

Keďže návrh neobsahoval zákonom ustanovené náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom, ústavný súd 14. apríla 2002 vyzval sťažovateľa, aby k svojmu návrhu pripojil splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a upozornil ho, že v prípade nesplnenia výzvy jeho návrh odmietne pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí a uznesenie o tom nemusí ani odôvodniť.

Sťažovateľ vo svojom doplnení návrhu z 13. mája 2002 (doručenom ústavnému súdu 15. mája 2002), ktorým reagoval na výzvu ústavného súdu, uviedol, že žiada o povolenie výnimky na právne zastupovanie, o to, aby sa mohol zastupovať sám, resp. „o poskytnutie bezplatného právneho zastupovania z úradnej moci ex offo“, ak mu nebude udelená výnimka (na rozdiel od pôvodného podania označil čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy).

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd, pričom z tohto konania nie je vylúčený ani postup a rozhodnutia všeobecných súdov.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 tohto zákona.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4 (v doplnení návrhu označené iba ods. 1 a 2) a čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy a odôvodnil ju aj „Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedná sa o Protokol č. 11 podpísaný v Štrasburgu 11. 5. 1994“.

Sťažovateľ uviedol, že žiadal „svojím podaním na Okresný súd Košice I zo dňa 8. 3. 2002 o vydanie predbežného opatrenia zákazu ťažby dreva v lesnom a pozemkovom združení – Urbariáte v Košickej Novej Vsi, k čomu som doložil aj výzvu na zastavenie ťažby a zvolanie valného zhromaždenia urbariátu, ktorú podpísalo 96 vlastníkov, alebo oprávnených osôb vzhľadom na pomalý priebeh dedičských konaní. Vzhľadom na nečinnosť súdu zastúpeného JUDr. P., ktorá mala vo veci Nc 2007/02 rozhodnúť bez zbytočných prietáhov najneskôr do 30 dní. Napriek osobným a písomným urgenciám tak v lehote neurobila. Až na 31 deň po mojich urgenciách mi zaslala výzvu na doplnenie vo veci. Touto jej nečinnosťou nám vzniká denne škoda vo výška cca 100.000 Sk“.

Z príloh k návrhu vyplynulo, že sťažovateľ 8. marca 2002 osobne podal na okresnom súde „Návrh na vydanie predbežného opatrenia“ proti odporcovi Ing. E. O., bytom K., v ktorom navrhol, aby okresný súd vydal „uznesenie, ktorým nariaduje proti odporcovi predbežné opatrenie zákazu ťažby dreva až do vyriešenia – zvolania všetkých členov urbariátu“.

Sťažovateľ ďalej 5. apríla 2002 podal „sťažnosť na prácu Dr. P. vzhľadom na prietahy v konaní pri vydaní predbežného opatrenia doručeného 8. 3. 2002“ predsedovi okresného súdu.

Okresný súd 8. apríla 2002 (t. j. na tridsiaty deň zákonnej lehoty na vydanie predbežného opatrenia) vyzval sťažovateľa, aby v lehote 15 dní odstránil nedostatky návrhu na vydanie predbežného opatrenia, a poučil ho o právnych účinkoch neodstránenia týchto nedostatkov.

Sťažovateľ podaním z 8. apríla 2002 doplnil svoj návrh z 8. marca 2002 (k sp. zn. Nc 2007/02) a 9. apríla 2002 podal okresnému súdu „Sťažnosť z dôvodu preklúzie“. V tejto sťažnosti uviedol, že *„nečinnosťou (sudkyne JUDr. P.) došlo k preklúzii, to znamená prepadnutiu lehoty na rozhodnutie“*. Preto podľa neho *„v danej veci už nemôže rozhodovať JUDr. P. ...V tomto zmysle podávam podnet na prešetrenie na Okresnú prokuratúru, Ministerstvo spravodlivosti a sťažnosť na Ústavný súd. ... Žiadam o okamžité rozhodnutie vo veci“*.

Predseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa z 15. apríla 2002 (Spr 2322/02) uviedol: *„Návrh na vydanie predbežného opatrenia ste podali dňa 8. 3. 2002. Tento Váš návrh nemá náležitosti podľa O. s. p. a preto v zákonnej lehote podľa § 75 ods. 2 O. s. p. nebolo možné o ňom rozhodnúť. Výzvou zo dňa 8. 4. 2002 ste boli vyzvaný na odstránenie väd podania. Po ich odstránení bude vo veci rozhodnuté. Vašu sťažnosť na prietahy v konaní pokladám za dôvodnú. K prietahom došlo pre značnú zaťaženosť súdu a tiež pre procesné nedostatky návrhu“*.

Sťažovateľ ďalej doručil 24. apríla 2002 predsedovi okresného súdu podanie označené ako „Príloha k podaniu Nc 2007/02“, v ktorej predložil ďalší dôkazový materiál a požiadal ho o poskytnutie informácií o zákonomnom postupe pri predbežných opatreniach (konkrétne vo vzťahu k jeho podaniu z 8. marca 2002).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal predovšetkým porušenie svojho vlastníckeho práva v dôsledku nečinnosti okresného súdu v zákonom ustanovenej lehote, t. j. v dôsledku zbytočných prietahov v konaní (a porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov napriek tomu, že neoznačuje príslušný článok ústavy).

1. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre vychádza z toho, že ochranu vlastníckeho práva pred jeho ohrozením alebo porušením zásadne poskytujú všeobecné súdy (I. ÚS 132/93). Preto odmietol sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy, pre nedostatok právomoci.

2. Ústavný súd ďalšiu časť sťažnosti sťažovateľa hodnotil tak, že sťažovateľ namietané porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy spája aj s nečinnosťou súdu a so zbytočnými priet'ahmi pri nariadovaní predbežného opatrenia, a podľa obsahu ju posúdil ako časť, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri skúmaní tejto časti sťažnosti ďalej ústavný súd vychádzal z toho, že predbežné opatrenie sa v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) spravidla nariadi na návrh. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí pritom spĺňať procesné požiadavky uvedené v § 42 ods. 3 a v § 79 ods. 1 OSP. O návrhu na predbežné opatrenie podľa § 75 ods. 2 OSP sa rozhoduje bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 dní od jeho podania. Ústavný súd vo vzťahu k okolnostiam daného prípadu konštatoval, že plynutie zákonnej lehoty na nariadenie predbežného opatrenia pre príslušný súd sa nespája s akýmkoľvek návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ale len s takým návrhom, ktorý spĺňa podmienky príslušných ustanovení OSP. Keďže súd 8. apríla 2002 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (zapísaného do Nc registra, t. j. do registra všeobecných a neúplných podaní), nemohla mu až do obdobia, kým sťažovateľ tieto nedostatky neodstránil, vôbec vzniknúť povinnosť rozhodnúť v lehote do 30 dní. Preto nemohla existovať ani príčinná súvislosť medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a plynutím takejto lehoty. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti nijako neodôvodnil namietané porušenie čl. 12 ods. 1 a 2, resp. ods. 4 ústavy. Ústavný súd vo svojej judikatúre vychádza z toho, že zásady

uvedené v čl. 12 ods. 1, 2 a 4 ústavy sú ústavné direktívy, ktoré nemôžu byť zásadne priamo aplikovateľné v individuálnych záležitostiach bez konkrétneho vyjadrenia dopadu diskriminujúceho postupu štátneho orgánu na základné právo alebo slobodu fyzickej osoby alebo právnickej osoby (I. ÚS 34/96, I. ÚS 59/97). Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa ústavný súd už nezaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu pre účely konania pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2002